Modele de reflexie -2

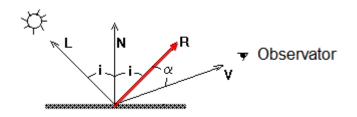
Prof. unív. dr. ing. Florica Moldoveanu

Modelarea reflexiei speculare (1)

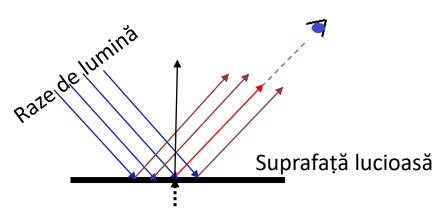
Un reflector perfect, de exemplu o oglindă, reflectă lumina numai într-o singură direcţie,

R, care este simetrică cu L faţă de normala la suprafaţă → numai un observator situat

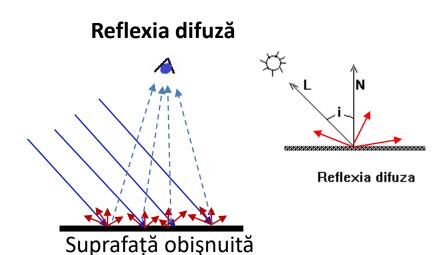
exact pe direcţia respectivă va percepe raza reflectată specular:

Reflexia speculară

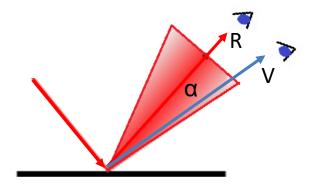
Observatorul vede reflexia speculara a luminii dintr-un singur punct al suprafeței.

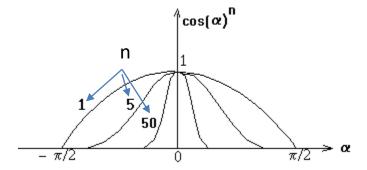
Observatorul vede reflexia difuza a luminii din toate punctele suprafeței. (neregularitatile microscopice ale suprafetei deviaza directia reflexiei in puncte vecine)

Modelarea reflexiei speculare (2)

• In practica se considera ca reflexia speculara se produce nu ca o raza perfecta ci ca un con de lumina, cu o deschidere care depinde de reflectanța suprafeței.

Observatorul aflat in centrul conului vede reflexia maxima

Funcția de distribuție spațială a luminii reflectate specular

- Pentru materialele imperfect reflectante cantitatea de lumină care ajunge la observator depinde de distribuţia spaţială a luminii reflectate specular:
 - la suprafeţele netede (ex. metale) distribuţia este dreaptă şi focalizată;
 - la suprafeţele cu rugozităţi (ex. hartia) ea este dispersată.
 - se aproximeaza prin cos(α)ⁿ (modelul Bui-Tuong Phong) unde n este exponentul de stralucire al materialului.

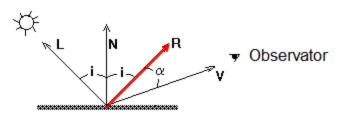
3

Modelarea reflexiei speculare (3)

Modelul Phong pentru aproximarea reflexiei speculare intr-un punct al unei suprafete 3D:

Is
$$\lambda$$
 = Isursa λ * w(i, λ) * cos(α)ⁿ

w(i, λ) este funcţia de reflectanţă,

i - unghiul de incidență iar λ - lungimea de undă a luminii incidente

In practica, $w(i, \lambda)$ este înlocuită cu o constantă determinată experimental, numită coeficientul de reflexie speculară al materialului, notat ks λ .

Modelul practic al reflexiei speculare:

Isλ = Isursaλ * ksλ *
$$cos(α)^n$$

$$cos(\alpha)=R \cdot V / (|R| \cdot |V|) = Ru \cdot Vu$$

Rezulta, adaugand si factorul de atenuare a luminii de la sursa:

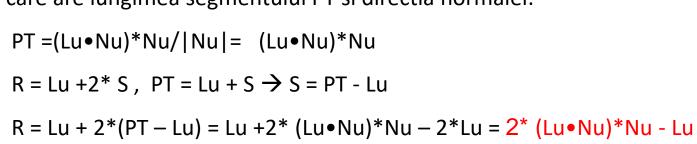
Pentru a include si cazul in care $\alpha = 90$:

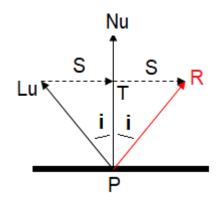
Modelarea reflexiei speculare (4)

Reflexia speculara nu poate avea loc daca in punctul considerat nu se primeste lumina

Calculul directiei reflexiei speculare

- Vectorul R este simetricul vectorului L faţă de N.
- Proiectia scalara a vectorului Lu pe directia normalei este lungimea segmentului PT: LPT = |Lu|cos(i) = cos(i) = Lu•Nu
- Proiectia vectoriala a lui Lu pe directia normalei este vectorul PT, care are lungimea segmentului PT si directia normalei:

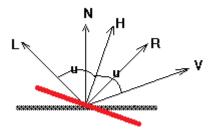

R = 2* (Lu•Nu)*Nu - Lu

Modelarea reflexiei speculare (5)

O altă formulare a modelului Phong pentru reflexia speculara foloseste vectorul median, notat cu H în figura. El face unghiuri egale cu L şi cu V.

- Justificare: dacă suprafaţa ar fi orientată astfel încât normala să aibă direcţia lui H, atunci observatorul ar percepe lumina speculară maximă (V aliniat cu R) ->
- Unghiul dintre N si H determina intensitatea reflexiei speculare: (Nu•Hu)
 - ❖ Termenul care exprimă reflexia speculară este în acest caz:

Atunci când sursa de lumină şi observatorul sunt la infinit (L si V aceiasi in toate punctele unui poligon), Hu este acelasi în orice punct al suprafetei poligonului.

Modelul de iluminare locala(1) - lumina reflectata intr-un punct al unei suprafete -

Modelul de iluminare locala (numit şi Modelul de reflexie Phong)

Culoarea vazută într-un punct al unei suprafete are 3 componente, determinate de:

```
reflexia luminii ambientale – culoarea_ambientala,
reflexia difuza a luminii de la o sursa / surse – culoarea_difuza
reflexia speculara a luminii de la o sursa/ surse – culoarea speculara
```

Reflexia luminii într-un punct al unei suprafețe determina culoarea sa în acel punct.

```
\begin{split} l\lambda = & \; la\lambda^*ka\lambda + fat^*lsursa\lambda \left[kd\lambda^*max((Lu\bullet Nu),0) + lum^*ks\lambda^*max((Ru\bullet Vu)^n\ ,0)\right] \\ & \quad lum = 1\;daca\;(Lu\bullet Nu) > 0 \quad (0 <= i < \pi/2) \\ & = 0\;altfel \end{split}
```

Modelul de iluminare locala(2)

Dacă scena 3D este luminată de m surse de lumină:

```
I\lambda = Ia\lambda^*ka\lambda + \Sigma fat_i^*Isursa\lambda_i^*[kd\lambda^*max((Lu_i \cdot Nu),0) + Ium_i^*ks\lambda^*max((Ru_i \cdot Vu)^n,0)]
1<=i<=m
```

La cele 3 componente se poate adauga culoarea_emisa de suprafata. Rezulta:

Culoarea intr-un punct al unei suprafete

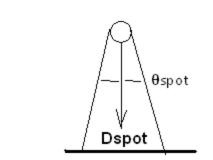
= culoarea_emisa + culoarea_ambiantala + culoarea_difuza + culoarea_speculara

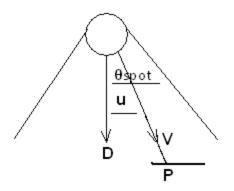
Culoarea emisa :

- lumina emisa de o suprafata
- independenta de sursele de lumina
- aceeasi in orice punct al suprafetei
- nu lumineaza obiectele din jur
- culoarea_emisa = Ke, o constanta

Efectul de spot

- ➤ In modelul de iluminare locala, sursa de lumina este considerata punctiforma. Lumina produsa de o sursa punctiforma este omnidirectionala.
- Efectul de spot simuleaza o sursa de lumina care produce un con de lumina.
- Numai suprafetele aflate in conul de lumina primesc lumina de la sursa.

Conul de imprastiere a luminii este definit prin:

- -Pozitia spotului (sursei de lumina)
- -Directia spotului
- -Imprastierea luminii spotului (θspot)

Un punct P al unei suprafete primeste lumina de la spot daca $u < \theta$ spot:

$$cos(u) > cos(\theta spot)$$

sau
 $Vu \cdot Du > cos(\theta spot)$